

123. sz. Egyezmény

a foglalkoztatás alsó korhatáráról a bányákban végzett földalatti munkán

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1965. június 2-án negyvenkilencedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad a föld alatti bányamunkában való foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló egyes javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Hivatkozva arra, hogy a földalatti munkáról (nők) szóló 1935. évi Egyezmény elvben megtiltja minden nőnemű személy földalatti munkákon történő foglalkoztatását a bányákban, függetlenül korától,

Hivatkozva arra, hogy a foglalkoztatás alsó korhatáráról (ipar) szóló 1937. évi (módosított) Egyezmény, kimondja, hogy 15 évnél fiatalabb gyermeket tilos foglalkoztatni vagy dolgoztatni akár állami- akár magánvállalatban, vagy ezek bármely részegységében;

Hivatkozva arra, hogy ez az Egyezmény egyébként azon foglalkozások tekintetében, amelyek jellegüknél, vagy azoknak a feltételeknek folytán, amelyek között gyakorolják őket, veszélyeztetik a foglalkoztatott személyek életét, egészségét vagy erkölcsét, kimondja, hogy vagy maguknak az országos törvényeknek kell 15 évnél magasabb foglalkoztatási korhatárt megállapítaniuk az itt foglalkoztatott fiatalok vagy gyermekek tekintetében, vagy ezzel meg kell bízniuk egy megfelelő hatóságot;

Figyelembe véve, hogy a bányákban végzett földalatti munka jellegénél fogva helyén való lenne olyan nemzetközi normák elfogadása, amelyek az ilyen munkákon való foglalkoztatás tekintetében 15 évnél magasabb korhatárt állapítanak meg;

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1965. június 22-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely az „A foglalkoztatás alsó korhatáráról (földalatti munka) szóló 1965. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából a "bánya" kifejezés felölel minden olyan állami- vagy magánvállalatot, amelynek célja földfelszín alól anyagok kitermelése, és amely egyidejűleg személyek földalatti foglalkoztatását is jelenti.

2. A jelen Egyezménynek a bányákban földalatti munkán történő foglalkoztatásra vagy munkára vonatkozó rendelkezései kiterjednek a kőfejtőkben földalatti munkán történő foglalkoztatásra vagy munkára is.

2. cikk

1. Azok a személyek, akik nem töltötték be a meghatározott minimális korhatárt, nem foglalkoztathatók, illetve nem dolgozhatnak föld alatt a bányákban.

2. Minden olyan tagállam, amely ratifikálja a jelen Egyezményt, köteles meghatározni ezt az alsó korhatárt a ratifikáláshoz csatolt nyilatkozatában.

3. Az alsó korhatár semmi esetre sem lehet alacsonyabb 16 évnél.

3. cikk

Minden olyan tagállam, amely ratifikálta a jelen Egyezményt, később nyilatkozatában tájékoztathatja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját arról, hogy felemelte a ratifikálás időpontjában meghatározott alsó korhatárt.

4. cikk

1. Minden intézkedést, beleértve a megfelelő szankciók elfogadását is, foganatosítaniuk kell az illetékes hatóságoknak annak érdekében, hogy biztosítsák a jelen Egyezmény rendelkezéseinek hatékony alkalmazását.

2. Minden tagállam, amely ratifikálja a jelen Egyezményt, kötelezi magát arra, hogy megfelelő ellenőrző rendszert működtet, amely alkalmas arra, hogy felügyelje a rendelkezések betartását vagy, hogy meggyőződik arról, hogy egy ilyen ellenőrző rendszer megfelelően működik.

3. Az országos törvényhozásnak meg kell határoznia azokat a személyeket, akik meg vannak bízva a jelen Egyezmény rendelkezései végrehajtásának biztosításával.

4. A munkaadók nyilvántartásokat kötelesek vezetni, amelyek a felügyelők rendelkezésére állnak, és amelyeket azon személyekről vezetnek, akiket földalatti munkán alkalmaznak vagy dolgoznak, és amelyek kora kevesebb, mint két évvel haladja meg a foglalkoztatás alsó korhatárát, és:

- (a) a születés időpontját, a lehetőséghez képest megfelelően bizonylatolva;
- (b) azt az időpontot, amelytől az illető személyt első ízben alkalmazták vagy dolgozik föld alatt a vállalatnál.

5. A munkaadó köteles a munkavállalók képviselőinek kérésére rendelkezésükre bocsátani azoknak a személyeknek a jegyzékét, akiknek életkora két évnél kevesebbel haladja meg a foglalkoztatás alsó korhatárát, és akiket földalatti munkán alkalmaznak, vagy dolgoztatnak; ezek a jegyzékek fel kell, hogy tüntessék ezeknek a személyeknek a születési időpontját és azt az időpontot, amelytől kezdve első ízben alkalmazták őket, vagy dolgoztatták földalatti munkán a vállalatnál.

5. cikk

A foglalkoztatás alsó korhatárát a jelen Egyezmény 2. és 3. cikke szerint az érintett munkaadók és a munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel történő konzultáció után kell megállapítani.

6. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

7. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

8. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

9. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára is.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény

helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

12. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 8. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.